

AUTE

En nom del Poble Andorrà.-

A la vila d'Andorra la Vella, el 23 de setembre del 2018.

Reunida la Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra, sota la presidència del M.I. Sr. Joan Manel ABRIL CAMPOY, i els magistrats M.I. Sr. Vincent ANIERE i M.I. Sra. Eulàlia AMAT LLARI, ha adoptat la resolució següent:

ANTECEDENTS DE FET

I.- En data 6 de març del 2018 l'Hble. Tribunal de Batlles va dictar Sentència acordant:

Que donant lloc a la demanda formulada per la mercantil andorrana A, SLU. i desestimant l'excepció de prescripció de l'acció plantejada per la part defenent, ha de condemnar el Sr. R P L a:

Primer.- Retornar la possessió del bé immoble propietat de la part agent ocupat il·legítimament pel defenent, a saber el pis planta 1ª porta 2ª Escala A de l'edifici situat a l'Av. Copríncep de Gaulle núm. xx d'Escaldes-

Engordany. en el mateix bon estat en què el va rebre, a acreditar en període d'execució de sentència.

Segon.- Pagar la suma de 161,67 € per cada mes que hagi passat entre el 9 de setembre de 2012 i el retorn efectiu de la possessió dels referits llocs, a acreditar igualment en període d'execució de sentència.

Tercer.- Satisfer les costes judicials ocasionades segons allò previst al darrer Fonament de dret de la present decisió, a acreditar en període d'execució de sentència.

II.- El Sr. R P L va formular recurs d'apel·lació contra aquesta decisió i aquesta Sala va dictar Sentència en data 27 de juliol del 2018 desestimant el citat recurs, confirmant íntegrament la citada resolució i imposant les costes d'aquesta alçada a la part recurrent

III.- En data 3 d'abril del 2018 el Sr. R P L va formular incident de nul·litat contra la Sentència dictada per aquesta Sala en data 27 de juliol del 2018 argumentant en substància que es va quedar sense advocat d'ofici per un error de la Batllia, que se li dóna més valor a la paraula de la societat "A S.L.U." que a la prova física aportada per ell i que el Tribunal que l'ha dictat no és imparcial.

Ha actuat com a magistrat ponent la M.I. Sra. Eulàlia Amat Llari

FONAMENTS DE DRET

I.- Com a primer argument per tal de fonamentar l'incident que formula, el Sr. R P L descriu els problemes que va tenir per tal de que li nomenessin un advocat d'ofici a la instància per tal de formular un incident de nul·litat contra la decisió que havia pres l'Hble. Batlle. No obstant, l'escrit de conclusions del recurs d'apel·lació formulat pel citat senyor contra la Sentència dictada en data 6 de març del 2018 per l'Hble. Tribunal de Batlles, que ha resolt la Sentència objecte del present incident, està signat

per l'advocada Sra. P B V, de tal manera que, fossin els que fossin els problemes que va patir el Sr. L per tal de que li fos nomenat un advocat d'ofici a fi de poder formular un incident de nul·litat de la Sentència d'instància, en aquesta alçada ha pogut gaudir del seu assessorament i, per tant, no es pot entendre que s'hagi trobat en una situació d'indefensió que pogués portar a declarar la nul·litat de la Sentència que és objecte del present incident.

II.- Argumenta en segon lloc el Sr. L que se li ha donat més valor a la paraula de l'agent que a la prova física aportada per ell, però aquest argument no es refereix al present litigi, sinó a aquell que va endegar el Sr. L contra la societat "A S.L.U." per tal que es declarés improcedent el seu acomiadament i que va donar lloc a la Sentència d'aquesta Sala de data 28 de febrer del 2014 a la causa TSJC-349/13, de tal manera que tampoc pot fonamentar un incident de nul·litat de la Sentència objecte del present incident.

III.- Per últim, argumenta el Sr. L que el Tribunal que ha dictat la Sentència de la què es demana la nul·litat no gaudeix de la necessària imparcialitat jurídica, ja que la magistrada Sra. Eulàlia Amat i el magistrat Sr. Vincent Anière formaven part del Tribunal que va resoldre la causa TSJC-349/13, que va estimar procedent l'acomiadament del Sr. L per part de la societat "A S.L.U.", i també del que ha dictat la Sentència objecte del present incident, però aquest motiu no es pot estimar.

En efecte, una cosa és declarar procedent, o no, un determinat acomiadament i un altre molt diferent que, com a conseqüència del mateix, el treballador perdi el dret a ocupar un habitatge que se li havia assignat com a complement del seu salari, ja que si en el primer cas el Tribunal ha d'examinar si la causa de l'acomiadament està, o no, justificada, en el segon sols ha d'aplicar la conseqüència de la declaració efectuada en un procediment anterior que ha finalitzat per Sentència ferma. En aquest sentit, cal posar de relleu que en el segon procediment no es tornen a examinar les

circumstàncies que van portar a prendre una determinada decisió en el primer, ni tampoc cap altre que hagués pogut alterar les conclusions a les què es va arribar en el seu moment, ni el criteri del Tribunal pot estar contaminat per aquell que el va portar a resoldre el primer litigi d'una manera determinada, sinó que la conclusió a la què s'arriba en el segon procediment no és més que la conseqüència ineludible d'una sentència ferma.

IV.- En desestimar-se l'incident, procedeix imposar les seves costes a la part que l'ha formulat en virtut d'allò que disposa el Codi 7,51,5.

Vistos la legislació vigent i els Usos i Costums aplicables al present cas.-

La Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra,

DECIDEIX

DESESTIMAR l'incident de nul·litat plantejat pel Sr. R P L contra la Sentència d'aquesta Sala de data 27 de juliol del 2018, imposant les costes d'aquest incident a la part que l'ha promogut.

Així per aquesta nostra resolució, de la qual en serà tramés testimoni a l'Hble. Presidenta de la Batllia, per al seu coneixement i als efectes escaients, definitivament jutjant, ho pronunciem, manem i signem.-